

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/21/2016
Identifikačné číslo spisu:	3113201416
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3113201416.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu: Pozemné stavby Púchov, s.r.o. v konkurze, so sídlom Svätoplukova 1733, 020 01 Púchov, IČO: 31 629 733, ktorého správcom je JUDr. Matúš Košara, so sídlom kancelárie Piaristická 276/46, 911 01 Trenčín, značka správcu S1395, o návrhu obchodnej spoločnosti Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, o určení poradia pohľadávok proti podstate zo dňa 28. augusta 2014, o dovolaní správcu konkurznej podstaty proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09. februára 2016, č. k. 8CoKR/18/2015-2335, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie správcu konkurznej podstaty o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Súd prvej inštancie uznesením zo 07. 11. 2014, č. k. 28K/6/2013-2240 zamietol návrh obchodnej spoločnosti Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, o určení poradia pohľadávok proti podstate zo dňa 28. 08. 2014 z dôvodu, že v konaní o návrhu na určení poradia pohľadávok proti podstate súd nie oprávnený preskúmať existenciu, hospodárnosť a účelnosť týchto pohľadávok.

2. Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, na základe odvolania obchodnej spoločnosti Slovenská konsolidačná, a.s., uznesením zo dňa 09. 02. 2016, č. k. 8CoKR/18/2015-2335 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že o návrhu obchodnej spoločnosti Slovenská konsolidačná, a.s., na určení poradia pohľadávok proti podstate zo dňa 28. 08. 2014, rozhodoval sudca, ktorý bol činný v konkurze úpadcu, t. j. vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Usmernil súd prvej inštancie tak, aby v ďalšom konaní zapísal predmetnú vec na určení poradia pohľadávok proti podstate zo dňa 28. 08. 2014, v zmysle § 163 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. a Prílohy 1, časť II. Zapisovanie do súdnych registrov okresných súdov, písm. c ods. 8 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. do registra Cbi, v ktorom bude vec pridelená zákonnému sudcovi v súlade s rozvrhom práce a ktorý vec následne prejedná a vo veci rozhodne.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal správca konkurznej podstaty dovolanie s poukazom na ust.

§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v spojení s ust. § 241 ods. 2 písm. a/, c/ O. s. p., ktoré odôvodnil tým, že v predmetnej právnej veci na súde prvej inštancii konal zákonný sudca, preto nemal odvolací súd uznesenie zákonnej sudkyne Mgr. U. B. rušiť, ale mal vo veci konať tak, že potvrdí napadnuté uznesenie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie správcu konkurznej podstaty je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, ust. § 239 O. s. p.).

6. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.).

7. Správca konkurznej podstaty napadol dovolaním uznesenie. Uznesenia súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 O. s. p. Napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť dovolania správcu konkurznej podstaty z § 239 O. s. p. nevyplýva.

8. So zreteľom na obsah dovolania a tiež § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 ods. 1 O. s. p. nie je relevantné tvrdenie dovolateľa o existencii vady uvedenej v tomto ustanovení, ale len zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto vade skutočne došlo.

9. V dovolaní sa namieta, že postupom odvolacieho súdu došlo k odňatiu možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny (vadný) postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia ochrany jeho práv. Procesný postup odvolacieho súdu v predmetnom konaní zodpovedal povahe konania a rozhodovania v danej veci určenia poradia pohľadávok proti podstate. Odvolaciemu súdu preto nemožno vytýkať, že by jeho procesný postup bol nesprávny a vedúci k vade konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. V incidenčnom konaní o určenie poradia pohľadávok proti podstate dovolateľ nestráca žiadne procesné právo dané mu Civilným sporovým poriadkom a môže využiť všetky procesné prostriedky na svoju obranu priznané mu týmto procesným poriadkom.

10. Dovolateľ z hľadiska obsahového namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Keďže právnym posúdením veci súd neznemožňuje účastníkovi realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia, nie je nesprávne právne posúdenie veci procesnou vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia.

11. Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie správcu konkurznej podstaty úpadcu je v zmysle § 239 O. s. p. procesne neprípustné a že prípustnosť jeho dovolania nemožno vyvodiť ani z § 237 ods. 1 O. s. p. Dovolanie preto odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.